

Carmen connubiale in nuptialem solennitatem, præstantisimi, humanisimi & ...

Fabricius, Aeschillus Svenonis,

82 Aa 13/2 Kock

National Library
of Sweden

CARMEN CONNUBIALE

In Nuptialem Solennitatem,

Præstantissimi, Humanissimi & virtutum splendore maxime conspicui Viri

DN. HINDRICI KOCK,

Cuprimontanæ Civitatis Fahlum Syndici dexterrimi. SPONSI,

U T E T

Pijssimæ omnibusq; virtutum encomijs honorandæ Matronæ

CHRISTINÆ Ruuth.

Quondam Reverendi & Clarissimi Viri Domini M. ISACI ROTHOVII Ecclesiæ quæ est in Pargas Pastoris
fidelis. jam verò in Domino pie defuncti dilectissimæ conjugis. SPONSÆ.

Quorum festiuitas honorifico Nobilium & clarorum hominum conventu in Aula Quidia in Pargas 3 Augusti A. 1658
celebrata & deinceps magna cum hilaritate consumata.

Sic est! mæsta dabat moriens cui vulnera conjunx.
Nuptus jam reficit blandiq; medetur amore.
Ergo age, SPONSA, Deus tibi tempora læta reducit.
Non velut ante tibi taciti sint signa doloris.
Pro lachrymis risus, pro luctu gaudia quære:
Associatur enim turtor, tibi blanda columba,
HINRICUS, virtute potens, ut cætera clarus,
Nunc CHRISTINA animis opus est, nunc pellere oportet
Curas, & veteres ignes abolere torumq;
Sic vult ipse Deus sic foederis integra poscunt
Jura novi: parat monitis. Et protinus archè
Rutina succendit Neonymphi pectus amore.
Rebus in adversis, vivos fortuna fatiget,
Sacris in thalamis est dulce levamen Jesus,
Ac veluti nubes involvit cuncta tenebris,

At ubi discussit formosus nubula Phœbus,
Clara dies postis est caelo fulgere sereno:
Tribus haud aliter succedant omnia læta,
Gratulor ex animo vobis nova gaudia læti,
Conjugium felix ter - maximus Author.
Unanimisq; velit placidam Traducere vitam,
Donec in ætheream vos ambos translocet arcem.

Hæc paucula sincero affectu lauda-
tis. Neonymphis in decus ac fastum
omen dedicata voluit

ÆSCHILLUS FABRICIUS
Smolandus.

H Erren aff Nåd/ och Gudoms råd/
Altingh skapte och giorde
Ehen Gudh allvts/ sig stälff til priff/
Genom stæ helga Orde.

I Edens lund/ på samma stund/
Hvart Diur sin maka hade/
Men så Adam/ gick ther ensam/
Gudh honom sömpn på ladhe:

Näst togh ett been/ vthan all meen/
Aff samma Adams sidha
Quinnan giorde/ medh stæ orde/
Som spore är nu så vthbha.

Där Adam from/ wackner aff sömpn/
Dch sågh then quinnan Erva/
Sadhe han så/ min Maka må/
Hon vara medh mig lefwa.

R At på then tidh/ h Erren Gudh blid/
Til them medh ord framtrådhe/
Gaff them samman/ medh stor gaman/
Dch thetas hiera glådhe.

I Aren nu/ ett ey tw/
Gudh stälffver til them sadhe/
At ingen kan lösa thet band/
Wålignels och tilladhe/
Earligen då/ låte han förstå/
Den ordningh heligh hållas
Aff Echtestånd i alle land/
Hela Werlden vpsyllas.

U Thaff the stäl/ må hvar man wäl/
Sigh i Echtestånd gifwa.
I thenna werld/ bådhe lecht och lård/
Loff hafwa ther i blifwa.

S å klarligen/ ther på skiffen/
Exempel ther vthwiffser.
K Om och Kristus/ thet himmels lius/
Aff Echteståndet klara/
Dock aff Jumfru en lofwat bruu/
Förvehan syndsens snara.
O ch så rätt nu/ framtrådha tw.
The hvar annan kär åhra.

Brudgum och Brudh/ effter Gudh bud/
Ehenskap the begära/
C hriftum medh stæ/ the och allvts/
Bedia om nåder sina/
At han medh macke/ nu ehenna ach/
K äkkeligh tektes welsigna.

K Om nu här fram/ försteigh man/
Tagh then Matron och lilia/
C HRISTINAM nu/ Cer' åskelig Brud/
Effter Gudh egen wilia/
H Erren Hindrich/ Fautor gunstigh/
Stal detta wäl betrachte/
At the medh roo/ tilsamman boo/
Som then ordningh grande achta.

R ätså försam signes then man/
Som Gudh fruchte och åhrer/
En maka god/ til sinn' och mod/
Gudh honom wist bestärer.
I Må nu wä/ och medh godh stäl/
Hindrie Fautor frommer/
Cer' glådia wist/ i sinne och brist/
Aff Maken i bekommer.

S Om nu här säär/ then Matron klar/
Edert hiera til lifsa/
Ty hon wäl kan/ sin hertans Man/
All frögd och lust bewisa.
T herför i moot och medh/ haff för sed/
Alltidh eröstigh at wara.
I allastund/ aff hertans grund/
Tålmod icke spara.

I A som en man wiffslidh försan/
Omgåås medh käril' swaga/
Dch ey förgrans/ råtkna medh alt/
Hwad feel som ey behaga.
N är så tilgåår i alla wårår/
Dch hafwen Gudh i minne
Stollen i se godh lyckå stæ/
Effter Cer' egit sinne.

A Leså och skal/ i saker all/
Hustruun Mannen troo wara/
Exempel klaar/ aff Gudh ord taar/
Helst aff then froma Sara.

R at thesör' nu/ i vnga bruu/
Ehr' Gudh innerligh priffa
At i nu säå/ then Brudgum sä/
Som wil Er' frögd hem affur

U thi all sin/ bā' vth och in/
Må Gudh och man behaga/
Håle honom kär/ elsta och åhr/
Alla edhra lifsdaga.

U thi kärlek/ förvehan sweet/
Wäl kunne samman lefwa/
Som fruchte Gudh/ hålla hans budh/
Them wil han framgånd gifwa.

T hen mannen kär/ i gifwen år/
Alltidh wörda och åhra/
Medh lustige taal i ödmukt all/
Kärleken så förmera.

H an rätt kerleek och wenslighet/
Försticketigen werfwer/
Som medh snelhet och acksamheet
Hela huset fringhwerfwer.

Votum.

Hic Thalamo lato felicia cuncta precatur:
Quæ bona sunt, veniant, quæ mala sunt
fugiant.

Vivite felices in multos nestoris annos;
Sic sine mole mali non sine prole Torus!
Vivite mente pares, florentes ite per annos,
Et tandem celsi regna subite possi.

Hæc sincero corde declarandæ gra-
titudinis Ergo; Neonymphis
non ut votuit vel debuit, sed ut
potuit, tenui venâ canens gra-
tulabatur

O LAUS Z. STACHÆUS.

145